

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ 'ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ, Η ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΤΗΣΙΟΝ ΓΕΥΜΑ

Τὴν 9ην Νοεμβρίου π. ἔ. ἐγένετο ἡ ἐτησία τακτικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν πρὸς ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν παρελθόντων, ἐτῶν, τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχοῦσης χρήσεως καὶ πρὸς ἐνέργειαν ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας Ἐφορείας τοῦ Πολυτεχνικοῦ.

Ἐν ἀρχῇ ἐξελέγησαν πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Στάμου καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Α. Ἀναγνώστου.

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος κ. Π. Παπαδημητρίου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἔχειρέτισε τὰ παριστάμενα μέλη, ἐκάλεισεν αὐτὰ ὅπως τηρήσουν συγῆν ἐνὸς λεπτοῦ εἰς μνήμην τῶν ἐκλιπόντων ἐν τῷ μεταξὺ μελῶν τοῦ Συλλόγου Σπ. Ἀγαπητοῦ, Μιχ. Οἰκονόμου, Θεμ. Χαριτάκη.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Διον. Ἀγαπητὸς ἀνέγνωσε τὴν λογοδοσίαν τοῦ ἀπερχομένου Διοικ. Συμβουλίου, εἰπὼν τὰ ἑξῆς: «Ἡ λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἶναι πενιχρὰ εἰς ἀποτελέσματα. Ὁ σύλλογός μας, ὅπως καὶ ὅλα τὰ παρόμοια ἐπιστημονικὰ σωματεία, εὐρέθῃ εἰς ἀναγκαστικὴν ἀργίαν κατὰ τὴν διαφρασεύσαν πενταετίαν. Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου μας, ἀνήκοντα εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου, εἶχον κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ὅπως καὶ ὀλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, ἄλλα καθήκοντα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτὰ πρὸς τὴν μαχομένην ὑπὲρ τῶν ὅλων Ἑλλάδα ἐξεπλήρωσαν τὰ μέλη μας μὲ ἀιταπαρνήσιν καὶ ἀφοσίωσιν ἕκαστος ὅπου εἶχε ταχῆ.

»Τὸ παρελθὸν θέρος συνεκλήθη γενικὴ συνέλευσις, ἡ ὁποία ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως, ὅπως ὁ Πολυτεχνικὸς συνηχίῃ ὑφιστάμενος καὶ ὁρῶν σύμφωνα μὲ τὰς μακρὰς του δεδοκιμασμένας παραδόσεις, ἐνισχυόμενος καὶ διὰ νέων μελῶν πρὸς ἀνανέωσιν τῶν δυνάμεών του. Ἐτονίσθη, ὅτι ἰδιαίτερος σήμερον θὰ ἀποδῇ ἰσχυρὰ λίαν ὠφέλιμος ἡ δράσις τοῦ Πολυτεχνικοῦ ὡς ἐλευστέρου σωματείου ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς εἰς τὰ τεχνοοικονομικὰ ζητήματα.

«Μία πρώτη ἐργασία τοῦ Πολυτεχνικοῦ, μὲ τὴν ὁποίαν ἠσχολήθη οὗτος καὶ εἰς τὸ παρελθὸν διὰ τοῦ ἀξιοτίμου ἀντιπροέδρου κ. Π. Ζαχαρία, εἶναι ἡ μελέτη ἰδρύσεως Ὁργανισμοῦ Ἐπιστημονικῆς Ἐρευνῆς. Ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ὡς πρώτη ἐμφάνισις τῆς νέας περιόδου τοῦ Πολυτεχνικοῦ ὁργανώθη διάλεξις «περὶ ἀτομικῆς ἐνεργείας» εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου παρὰ τοῦ ἰδίου κ. ἀντιπροέδρου, εἰς ἣν παρέστησαν πολλὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ ἐπιστήμονες. Τὴν διάλεξιν αὐτὴν θὰ δημοσιεύσῃ ὁ Πολυτεχνικὸς εἰς τὸ περιοδικόν του «Ἀρχιμήδης», ὅταν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπανεκδοσις του. Εἶναι καὶ τοῦτο ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ρυθμισθῇ ἡ νέα Διοίκησις, πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ ἐπανεκδοσις τοῦ περιοδικοῦ, ἔστω καὶ ἀκανονιστὸς κατ' ἀρχάς, εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐπικοινωνίαν τῶν μελῶν του.

«Ὁ ἐπὶ μακρὸν γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Κόπελος ἠναγκάσθη λόγῳ ἀτομικῶν του ἀπασχολήσεων νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεώς του. Ὡς ἐκ τούτου θὰ στερηθῶμεν ἰσὺν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν του. Εὐτυχῶς μᾶς δέηλασεν, ὅτι ὡς μέλος τοῦ Πολυτεχνικοῦ δὲν θὰ πάσῃ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ Σωματεῖόν μας καὶ ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐκτελῇ καθήκοντα ἀμισθοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Συλλόγου».

Ἀκολούθως ὁ Ταμίας τοῦ Πολυτεχνικοῦ κ. Χ. Οἰκονόμου ἀνέγνωσε τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν παρελθουσῶν χρήσεων καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς τρεχοῦσης χρήσεως.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς λογοδοσίας καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἐψηφισθῆσαν ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας Ἐφορείας τοῦ Συλλόγου, τῆς ὁποίας ἡ θητεία θὰ

λήξῃ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1948. Ὁρίσθησαν ψηφολέκται οἱ κ. Γ. Παπακωνσταντίνου καὶ Γ. Γούλιος. Γενομένης διαλογῆς ἀνεκρινόνθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας, κατ' ἃ ἡ νέα Ἐφορεία ἀποτελεσθῆ ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος Π. Παπαδημητρίου, ἀντιπρόεδρος Πρ. Ζαχαρίας καὶ Α. Γεωργαλάς, Γεν. Γραμματεὺς Διον. Ἀγαπητὸς, εἰδ. γραμματεῖς Γ. Ραυτόπουλος καὶ Γ. Παπακωνσταντίνου, ταμίας Χ. Οἰκονόμου, κοσμητὼρ Κ. Γκίνης, σύμβουλοι Γ. Βορεάδης, Α. Διαμαντίδης, Α. Λιγδόπουλος, Α. Νικολαΐδης, Π. Ντούλης, Θ. Οἰκονόμου, Σ. Παπανδρέου καὶ Β. Σιμωνίδης.

Ὅμοιως ἐξελέγησαν μέλη τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τακτικὰ οἱ Θ. Κυριαζῆς, Α. Ἀναγνώστου καὶ Α. Τσάτσος καὶ ἀναπληρωματικὰ οἱ Γ. Κακρῆς καὶ Α. Βακαλόπουλος.

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟΝ ΓΕΥΜΑ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐδόθη κατὰ παλαιωτάτην παράδοσιν τοῦ «Πολυτεχνικοῦ» τὸ ἐτήσιον γεῦμα τῶν μελῶν του εἰς τὸ κέντρον «Μάνδρα τῶ Μουσείου», εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν οἱ ἑξῆς: Π. Παπαδημητρίου, Ν. Παράσχης, Γ. Ραυτόπουλος, Γ. Παπανικολάου, Γρηγ. Λαζαρίδης, Κ. Μανωλάκης, Σ. Μακρυνθίμας, Ν. Κάτσης, Ι. Δοντόπουλος, Α. Ἀναγνώστου, Γ. Παπακωνσταντίνου, Α. Διάκος, Χ. Γούλιος, Γ. Δράκος, Σ. Ζολώτας, Χριστόφ. Οἰκονόμου, Α. Διαμαντίδης, Π. Ντούλης, Α. Γεωργαλάς, Γ. Βορεάδης, Γ. Κυριακόπουλος, Δ. Ἀγαπητὸς, Ι. Στάμου, Κ. Στάμου, Π. Ζαχαρίας, Β. Σιμωνίδης, Ι. Βαχλιώτης, Θ. Κυριαζῆς, Α. Μωραϊτίδης, Α. Κοφινιώτης, Α. Σαρηγιάννης, Σ. Παπανδρέου, Α. Κόπελος, Κ. Γκίνης, Α. Παρασκευάς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, τὸ ὁποῖον ἦτο λιτόν, ἀλλὰ πλουσιώτατον εἰς καλὴν διάθεσιν τῶν συμμετασχόντων, ὠμίλησαν ὁ Πρόεδρος κ. Π. Παπαδημητρίου, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Διον. Ἀγαπητὸς, ὁ Σύμβουλος κ. Β. Σιμωνίδης, ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Πρ. Ζαχαρίας, ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Στάμου καὶ ὁ βιομήχανος κ. Ι. Στάμου.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἄγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Εἶμαι ἰδιαίτερος συγκινημένος ἀπὸ τὴν ἀθρόαν συμμετοχὴν τῶν μελῶν τοῦ Ἑλλ. Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου εἰς τὸ σημερινὸν ἐτήσιον γεῦμα τὸ πρῶτον μεταπολεμικόν. Ἡ ἀθρόα αὕτη συμμετοχὴ ἀποτελεῖ πολὺ καλὸν οἰωνὸν διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τοῦ Συλλόγου.

Μετὰ νεκροφάνειαν διαρκέσαντες 6 σχεδὸν ἔτη ὁ Σύλλογος ἀφυπνίσθη ἀρχίζει νῆαν ζοῆν.

Δὲν εἶναι ἴσως ἄσκοπος βραχεῖα ἀνασκόπησις τοῦ παρελθόντος ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἀντλήσωμεν διδάγματα διὰ τὸ μέλλον.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1898 δὲν ὄφισατο ἐν Ἑλλάδι καμία ὁργανώσις τεχνικῶν ἐπιστημόνων, ἂν καὶ ἡ ἔλλειψις ἦτο λίαν ἀσθητὴ μεταξὺ τῶν τεχνικῶν ἐπιστημόνων. Τὸ κύριον πρόσκομμα εἰς ἴδρυσιν τοιαύτης ὁργανώσεως ἦτο ἡ ἀξίωσις τῶν νεωτέρων διπλωματούχων ὅπως ἀποκλεισθῶν ὅσοι δὲν εἶχαν δίπλωμα ἀνωτέρας σχολῆς. Κατὰ τὰς συσκέψεις, αἱ ὁποῖαι προηγήθησαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου, τὸ ἐμπόδιον τοῦτο παρεκάμφθη διὰ τῆς διατάξεως περὶ μελῶν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν μέλη τοῦ Συλλόγου εἶναι οἱ διπλωματοῦχοι ἀνωτέρων τεχνικῶν Σχολῶν. Ἀφοῦ οὕτως ἐπετεύχθη ἡ συνέναμις ὅλων τῶν διπλωματούχων τεχνικῶν καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον μὲν τοιοῦτον δίπλωμα, ἀλλ' εἶχον ἕως τότε ἐπιβλήθῃ εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν λόγῳ εὐδοκίμου ἀσκήσεως καθηκόντων μηχανικοῦ, ἰδρῆθη τῷ 1898 ὁ Ἑλληνικὸς Πολυτεχνικὸς Σύλλογος, ὁ ὁποῖος εἶχε λαμπρὰν δράσιν ἐπὶ μακρὰν οἰσρὰν ἐτῶν, ἡ ὁποία ἀνικατοπριζέται εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενον μηνιαῖον περιοδικόν «Ὁ Ἀρχιμήδης».

Σὺν τῇ παρόδῳ χρόνου ἠδῆθη ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων διπλωματούχων μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι κατέκρινον τὰς ἐκάστοτε Διοικήσεις τοῦ Συλλόγου ὡς ἀδρανούς εἰς

τῶν ὑποστηρίξιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν καὶ ἤξιον τὴν ἐφαρμογὴν «δυναμικῆς πολιτικῆς» ἐναντι τῶν Κυβερνήσεων. Ἀποτέλεσμα τῶν τοιούτων τάσεων ὑπῆρξεν ἡ ἰδρυσις διαφόρων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν με συνέπειαν αὐτονόητον τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ Ἑλλ. Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου. Τοιαῦτα ὀργανώσεις ὑπῆρξαν ὁ Σύνδεσμος τῶν ἀποφοίτων τοῦ Ἑθνικοῦ Μετασοβείου Πολυτεχνείου, ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Μηχανικῶν καὶ τέλος ἡ Γενικὴ Ἐνωσις Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων Μηχανικῶν, πρόδρομος τούτο κατὰ τὸ 1925 ἰδρυθέντος κρατικοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος», εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ συμμετοχὴ ὅλων τῶν διπλωματούχων μηχανικῶν.

Εἶναι φυσικὸν ὅτι μετὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐξητάσθη τὸ ζήτημα, ἂν εἶχε λόγον ἡ περαιτέρω ὑπαρξίς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου δεδομένου ὅτι οἱ σκοποὶ ἀφορέον συμπίπτουν. Κατὰ τὰς γενομένας συζητήσεις καὶ οἱ ἐνθερμότεροι θιασῶται τοῦ θεσμοῦ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρεδέχθησαν ὅτι εἶναι σκόπιμος ἡ διατήρησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου πρῶτον μὲν διότι περιλαμβανῶν περισσοτέρας εἰδικότητος τεχνικῶν ἐπιστημῶν δύναται νὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως ποικιλοτέρων θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς θέματα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιούται νὰ ἐκφράσῃ καὶ γνώμας ἀντιθέτας πρὸς τὰς κυβερνητικὰς ἀπόψεις, πράγμα τὸ ὁποῖον ἴσως δὲν δικαιούται νὰ κάμῃ τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον, ὡς κρατικὸς ὀργανισμὸς.

Σημειωτέον ὅτι οὔτε τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον ἐδικαιώσε τὰς προσδοκίας τῶν ἐπιθυμούντων δυναμικὴν πολιτικὴν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν. Πράγματι ὁ ἀριθμὸς τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν εἶναι μικρὸς δι' ἐφαρμογὴν δυναμικῆς πολιτικῆς, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι θὰ ἦσαν διαθεταίμενοι νὰ ὑποβληθῶν εἰς συνδικαλιστικὴν πειθαρχίαν, δηλαδὴ ν' ἀπειπολήσουν τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως καὶ γνώμης. Ἡ πείρα καὶ ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου διδάσκει ὅτι τὸ καλύτερον μέσον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ δράσις τῶν οἰκίων ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι μόνον ἂν διὰ τῆς ἐξυπηρέτησεως τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς χώρας ἀποκτήσουν ἥτιον κῆρος ἔχουν τὴν πιθανότητα νὰ ἴδων ἐπιθετουμένας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τὰς ὑποδείξεις τῶν τὰς σχετικὰς μετὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Πολυτεχνικὸς Σύλλογος ἀπαλλαγίς διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἄλλων κλαδικῶν ὀργανώσεων ἀπὸ τῆν φροντίδα τῆς υποστηρίξεως ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων δύναται νὰ προβῇ ἀπερισπαστος εἰς τὴν ἐπιτέλειον τοῦ προορισμοῦ του, ὅστις συνίσταται εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς χώρας. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν κωλύεται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς καὶ ὑποδείξει ἀφορώσας ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν μελῶν ἐφόσον ἤθελε κρίνει ὅτι ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι ἡ μόνη δυνάμις τοῦ Συλλόγου πρὸς υπεράσπισιν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων θὰ εἶναι τὸ ἥτιον κῆρος τὸ προκίπτον ἐκ τῆς δράσεώς του ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.

Θεωρῶν, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, τὴν ἀθρόαν συμμετοχὴν σας εἰς τὸ σημερινὸν λιτὸν γεῦμα ὡς ἀπόδειξιν ὅτι ἐμφοροῦμεθα ὅλοι ἀπὸ ἀνώτερον πνεῦμα ἐξυπηρετήσεως τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, προκίνω ὑπὲρ τῆς ὑγείας ὅλων σας εὐχόμενος καλὴν πρόδοον εἰς τὸν Σύλλογόν μας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΝ. ΑΓΑΠΗΤΟΥ

Ἐπῆρξε παλαιὰ καὶ ἀπαράβατος συνήθειε τοῦ Πολυτεχνικοῦ τὸ ἐτήσιον γεῦμα τὸ ὡς συνέχεια τῆς ἐτησίας γενικῆς συνελεύσεως. Τὰ πλέον φανατικὰ καὶ μὲν ἄνθρωποι

τοῦ ἀνέμεναν πάντοτε μὲ ἰδιαίτεράν εὐχαρίστησιν τὴν εὐκαιρίαν ποῦ τοὺς ἐδίδοτο εἰς τὰ γεύματα αὐτὰ νὰ συναντηθῶν καὶ νὰ συνδιαλεχθῶν φιλικὰ ἐπάνω εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς μελλοντικὰς κατευθύνσεις τοῦ Συλλόγου μας. Συνήθως δὲν ἀπεκλείοντο καὶ «εὐτράπελοι» ὀμιλίαι, ποῦ ἀκολουθοῦσαν τὸ πρῶτον μέρος, τὸ λεγόμενον «σοβαρὸν» τῶν ὀμιλιῶν. Καὶ δὲν ἔλειπε ἀπὸ τὰ γεύματα αὐτὰ καὶ ὁ «μέτριος πότος», τὸ ποτὸν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν συμποσίων τῶν κλασικῶν ἡμῶν χρόνων.

Ἄς ἐπιτραπῇ εἰς ἐμὲ ὡς Γεν. Γραμματεῖα τοῦ Συλλόγου μας, μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Προέδρου, νὰ ἀρχίσω τὰς ὀμιλίαις αὐτάς, τὰς ἀπρέπει δὲ νὰ ἀκολουθήσουν ὅσοι περισσότεροι θελήσουν ἀπὸ τοὺς συνδαιτυμόνας, χωρὶς βέβαια πολλὰς ἀξιώσεις ρητορικῆς καὶ σοβαρότητος, ἀφοῦ ἄλλως τε αἱ ὀμιλίαι αὐταὶ δὲν ἀναφέρονται εἰς προκαθορισμένα θέματα.

Τὸ σημερινὸν γεῦμα εἶναι τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν. Εἶναι τὸ πρῶτον προσκλητήριον τῶν μελῶν μας ὕστερα ἀπὸ τοὺς μακροὺς καὶ σκληροὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ μικροῦ ἀλλὰ γενναίου λαοῦ μας. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας, ἀνήχοντα εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου, ἔδρασαν ὅλα, τὸ καθένα εἰς τὴν θέσιν ποῦ εἶχε ταχθῆ καὶ προσέφεραν ὅλα τὸ μεριδίον τὸν εἰς τὸ θάυμα ποῦ ἐπετέλεσε ὁ ἠνωμένος ἑλληνικὸς λαὸς καὶ εἰς τὴν νίκην τῶν ἰδεωδῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πραγματικοῦ πολιτισμοῦ, τῶν τόσον γνωσίων εἰς τὴν μακράναια ἰστορίαν μας.

Τινὰ τῶν μελῶν μας ὑπέκλυψαν εἰς τοὺς εὐγενεῖς αὐτοὺς ἀγῶνας. Ἄλλα διέστησαν βαρεῖας ἐκ τούτων σωματικὰς συνεπειὰς καὶ ἀπουσιάσθησαν— ὡς ἐλπίζω μὲν διὰ σύντομον μόνον χρόνον—ἀπὸ τὰς συνελεύσεις μας. Μὲ εὐλάβειαν ἐνθυμούμεθα ὅλους αὐτοὺς τοὺς Πολυτεχνικοὺς. Ἰδιαίτερον φόρον τιμῆς ἀποτίομεν εἰς τὸν ἐκλιπόντα ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ Πολυτεχνικοῦ Σπῆλιον Ἀγαπητὸν, ὁ ὁποῖος ὑπέρβη ἐπὶ μακρὸν ὁ ἐνθουσιώδης δὴγηγὸς τοῦ Συλλόγου μας.

Χαιρετίζω τὸν πρόεδρόν μας κ. Παπαδημητρίου καὶ ἐκφράζω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του ὁ Πολυτεχνικὸς θὰ συνεχίσῃ μὲ ἐπιτυχίαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν του. Ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι τὸν ἐγχορῆσαμεν ἀκούραστος μεταξὺ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ Συλλόγου μας, καθὼς καὶ εἰς τὴν κίνησιν ὅλων τῶν σωματείων, ποῦ ἐπεδίωξαν τὴν συνεργασίαν τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν διὰ τὴν πρόδοον τοῦ τόπου.

Ἐπίσης χαιρετίζω τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Π. Ζαχαρίαν, τὸν παλαιὸν Πολυτεχνικόν, ὁ ὁποῖος μὲ νεανικόν, θὰ ἤμποροῦσε νὰ εἶπῃ κανεῖς, ἐνθουσιασμὸν ἐργάζεται διὰ τὴν στερέωσιν καὶ τὴν πρόδοον τοῦ Συλλόγου μας.

Καὶ τώρα ὀλίγα διὰ τὸ μέλλον τοῦ Πολυτεχνικοῦ. Τὸ περασμένον θέρος ὁ πρόεδρος κ. Παπαδημητρίου κατ' ἀρχὰς καὶ ὁ ἀναπληρώσας αὐτὸν κατόπιν ἀντιπρόεδρος κ. Ζαχαρίας, εἰς διαδοχικὰς συνελεύσεις τῶν μελῶν ἔθεσαν τὰς βάσεις τῆς ἐπιναληφῆσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου μας μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν πενταετη ἀδράνειαν του. Εἰς τὰς συζητήσεις αὐτὰς ἐξητάσθη τὸ καὶ ἄλλοτε ἀνακινηθὲν ζήτημα τῆς διαλύσεως ἢ μὴ τοῦ Πολυτεχνικοῦ καὶ ἐλήφθη καὶ πάλιν ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασις, ὅτι ὁ Πολυτεχνικὸς πρέπει νὰ διατηρηθῆ καὶ νὰ ἐνισχυθῆ διὰ τὸ προσεταιρισμὸν καὶ ἄλλων μελῶν. Ἐτυοίσθη καὶ πάλιν, ὅτι ἡ θραξίς τοῦ τόσον πολυτίμου θεσμοῦ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν πρέπει νὰ ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν διάλυσιν τοῦ Πολυτεχνικοῦ. Ἄλλοι οἱ σκοποὶ τοῦ ἐνός καὶ ἄλλοι οἱ σκοποὶ τοῦ ἄλλου. Ὁ Πολυτεχνικὸς εἶναι ἐλεύθερον Σωματεῖον τεχνικοοικονομικόν, ποῦ περιλαμβάνει ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Μηχανικοὺς καὶ ἄλλους ἐπιστήμονας ὡς οἱ Γεωπόνου, Φυσικομαθηματικοί, Δασολόγοι, Οἰκονομολόγοι καὶ λοιποί. Ἡ διάλυσις εἶναι ἄσολος. Δὲν εἶναι ὄμως εὐκολος ἡ δημιουργία ἐνός Σωματείου μὲ τὰς παραδόσεις καὶ τὴν μέχρι τοῦδε δράσιν τοῦ Πολυτεχνικοῦ, ποῦ συνεπλήρωσεν ἐφέτος ζωὴν 48 ὀλοκαίρων ἐτῶν, τὴν ὁποῖαν ὀλίγα μόνον Ἑλληνικὰ σωματεῖα ἔχουν νὰ παρουσιάσουν.

Ὁ Πολυτεχνικὸς πρέπει νὰ μείνῃ καὶ νὰ ἐνισχυθῆ καὶ μὲ νέα μέλη, ἐννοῶ βέβαια καὶ μὲ νεότερα εἰς τὴν

ήλικιαν ακόμη. Την απάντησιν τὴν δίδει ὁμόφωνον ἢ σημερινὴ πρόθυμος συγκέντρωσις τῶν παλαιῶν καὶ νέων μελῶν τοῦ Πολυτεχνικοῦ. Ὁ σύλλογός μας θὰ ἐργασθῆ κατὰ τὸ σύστημά του, θὰ συζητήσῃ, θὰ ριψῆ ἰδέας καὶ θὰ εἶναι εὐτυχής, ἂν αἱ ἰδέαι του αὐταὶ καρποφορήσουν.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΟΜΙΑΤΑΙ

Ἠκολούθησεν ὁμιλία τοῦ κ. Β. Σιμωνίδη, ὁ ὁποῖος ὡς παλαιότερον μέλος τοῦ Συλλόγου ὑπέμνησε τὴν μέγχι τοῦδε δρᾶσιν αὐτοῦ καὶ ἠθρήθη εὐτυχῆ περαιοτέρω σταδιοδρομίαν.

Ἐν συνεχείᾳ προσέθεσεν ὀλίγα ἐπὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Πολυτεχνικοῦ ὁ κ. Ι. Στάμου.

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Πρ. Ζαχαρίας, ὅστις ἀφοῦ συνεπλήρωσε τινα περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου ἐγκαινίασε τὸ δεύτερον μέρος τῶν ὁμιλιῶν μὲ πολλὴν χιούμορ καὶ προεκάλεσε θερμὰς ἐπιδοκιμασίας τῶν παρισταμένων.

Τελευταῖος ὁμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Στάμου, ὁ ὁποῖος μὲ μίαν πολὺ ἐπιτυχῆ ἔμμετρον σάτυραν ἐνθουσίασε τὸ ἀκροατήριον.

Οὕτως ἐτελείωσε τὸ γεῦμα τοῦ Πολυτεχνικοῦ, τὸ ὁποῖον διεξήχθη μὲ ἀδιάπτωτον εὐθυμίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν τὸ γεῦμα εἶχε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ δύναται νὰ παραβληθῆ μὲ τὰ καλύτερα τῆς καλῆς ἐποχῆς τοῦ Πολυτεχνικοῦ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΔΙΑΠΥΛΙΑ ΤΕΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1938 ὁ «Πολυτεχνικός» ἀπὸ κοινού μετ' ἄλλων ἐνδιαφερομένων καὶ ἀρμοδίων Ὑποστηρικτῶν ἐμελέτησε τὸ ζήτημα τῶν διαπυλίων τελῶν τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς φορολογικῆς ἐξισώσεως τῶν βιομηχανιῶν ἐν τῇ Κράτει, τὰ δὲ πορίσματα τῶν συζητήσεων, διατυπωθέντα εἰς δημοσίαν συνεδρίαν, ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς τότε Κυβερνήσεως, χωρὶς ὅμως νὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προταθέντων μέτρων.

Ἡδὴ ὁ «Πολυτεχνικός» πρόκειται νὰ καλέσῃ ἐκ νέου τοὺς καὶ ἄλλους συνεργασθέντας ἐνδιαφερομένους καὶ ἀρμοδίους ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω ζητήματος, ἵνα συνεχισθοῦν αἱ συζητήσεις καὶ καταλήξουν εἰς συμπράγματα, τῶν ὁποίων νὰ ἐπιδιωχθῆ ἢ πραγματοποιήσῃ.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸ κατὰ τὸ 1938 ὑποβληθὲν πρὸς τὴν τότε Κυβέρνησιν σχετικὸν ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψεν ὁ κ. Πρ. Ζαχαρίας ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Λουκάς Ρουφός ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου Προστασίας Ἑλληνικῶν Προϊόντων, ὁ κ. Ἐπ. Χαρίλαος ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ κ. Ἄνθρ. Χατζηκυριάκος ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο εἶχεν ὡς ἐξῆς:

«Ὁ Ἑλληνικὸς Πολυτεχνικὸς Σύλλογος συνήλθε τὴν 14ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. (1938) εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τῇ συμπράξει τοῦ Συλλόγου Προστασίας Ἑλληνικῶν Προϊόντων, τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὑποστηρικτῶν τῆς Ἐργασίας καὶ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητη-

ρίων τῆς Ἑλλάδος καὶ παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προσελθόντων καὶ ἀντιπροσώπων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ τῶν Συνδέσμων Βιομηχανῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Σύρου, τῆς Ἐνώσεως Βυρσοδεψῶν καὶ Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ συνεζήτησαν περὶ τοῦ θέματος: «Περὶ θεσπίσεως ἐνιαυτῆς φορολογίας ὑπὸ τύπον φόρου κταναλώσεως τῶν προϊόντων βιομηχανίας καὶ τῆς ἐλευθέρως κυκλοφορίας αὐτῶν κατ' ἐπιβαλλομένων τῶν εἰσπρατικῶν καὶ ἐξαγωγικῶν τελῶν τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν διαφόρων Δήμων καὶ Κοινοτήτων». Κατὰ τὴν εἰσηγήσιν ὁ Πρόεδρος τῆς Συνεδριάσεως, ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολυτεχνικοῦ Συλλόγου κ. Προκόπιος Ζαχαρίας ἐξήγησεν διὰ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἡδὴ ἔχει λάβῃ στάσιν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν βιομηχανιῶν ἐν Ἀθήναις, ἀναθέσασα εἰς τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον τὴν μελέτην αὐτοῦ καὶ σταματήσασα διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἐγκαταστάσεως νέων Βιομηχανιῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, περιόρισε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ σπουδαιότερου σημείου, τοῦ τῆς ἀπειθαρχήτου φορολογίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Ὑποστηρικτῶν Δημοσίου Δικαίου ὡς λιμένων κλπ. ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κύριον αἶτιον τῆς μεταναστεύσεως τῶν Βιομηχανιῶν ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν, διότι ἐπῆλθε φορολογικὴ ἀνισότης τῶν Βιομηχανιῶν πρὸς τὴν ἐπιβληθῆσάντων ἐναντίον τῶν ἐγκατεστημένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τῶν ὁποίων ἐπίκειται ἡ ἐρήμωσις.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Λουκάς Κανακάρης Ρουφός, Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Προστασίας τῶν Ἑλληνικῶν Προϊόντων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὑποστηρικτῶν τῆς Ἐργασίας εἰσηγήσθη ἐκ μέρους τῶν συμπραττόντων Συμμετελεσάντων ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, τονίσας τοὺς ἐγκυμονομένους κινδύνους καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ διὰ τῆς ἐρημώσεως τῶν ἐπαρχιῶν εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς συμφωνίας τοῦ ἐργαζομένου κόσμου ὡς ἀπαλλαγῆ τὸ ταχύτερον ἀπὸ τοῦ ἀναχρονιστικοῦ θεσμοῦ τῶν διαπυλίων καὶ ἐπιβληθῆ φορολογία ἐφάπαξ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ὡς γίνεται διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα καὶ ἔχουσιν ἐλευθέραν αὐτῶν κίνησιν ἀνὰ τὸ Κράτος.

Καὶ ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος, Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος ὁμίλησεν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα προτείνας τὴν ἀντικατάστασιν τῶν διαπυλίων ὑπὸ προσθέτου ποσοστοῦ εἰς τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ἔλαβον μέρος ἀναπτύξαντες τὰς γνώμας τῶν προφορικῶν καὶ δι' ὑπομνημάτων οἱ κ. κ. Ἄνδρέας Χατζηκυριάκος καὶ Τερζάκης (ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν), κ. Κάντζιας (τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς), Στάματης καὶ Λούλης (Θεσσαλονίκης), Χατζόπουλος καὶ Μακρῆς (Θεσσαλονίκης), Ἀναστασόπουλος καὶ Δογάνης (Πατρῶν), Τσιροπινᾶς (Σύρου), Ἰ. Στάμου (τῆς Ἐνώσεως Βυρσοδεψῶν), Δημοσιεύσας καὶ ἄλλοι. Ἐτόνισαν πῶς αἱ βιομηχανία ἢ μετέφεραν τὰ ἐργοστάσια τῶν εἰς Ἀθήνας ἢ ἐπεκτάσεις αὐτῶν ἐξήγησαν νὰ ἐγκαταστήσονται ἐν Ἀθήναις, πῶς ὅσαι ἀκόμη εὐρίσκονται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διαμένουσιν ἐκεῖ διότι δὲν ἐπέτυχον νὰ λάβωσιν ἀκόμη τὴν ἀδειαν τῆς μεταφορᾶς τῶν εἰς Ἀθήνας, ἀνέφερον προηγουμένως αὐτῶν προσπαθείας πρὸς σταμάτημα τοῦ κακοῦ, ὡς ἔτι Ἐπιμελητήριον Πατρῶν διὰ τοῦ κ. Δογάνη, ὁ Σύνδεσμος Βυρσοδεψῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ κ. Ἰ. Στάμου κλπ. Εὐρέθησαν δὲ ἐν τέλει ἅπαντες σύμφωνα ὡς πρὸς τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῶν διαπυλίων προσλαβόντων προστατευτικῶν χαρακτῆρα καὶ μετὰ τὴν διατύπωσιν διαφόρων γνωμῶν ὡς πρὸς τὸν προσφορύτερον τρόπον τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν διαπυλίων ὥστε οἱ Δήμοι κ.λ.π. νὰ μὴ στε-